

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndob/14/2014
Identifikačné číslo spisu:	8311210526
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8311210526.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v 1. rade JUDr. Y. P. - J., IČO: XX XXX XXX, bytom O. XXX/X, XXX XX X. B. S., žalobcu v 2. rade N. W., bytom O., žalobcu v 3. rade J. P., bytom O., žalobcovia v 2. a 3. rade zastúpení JUDr. Y. P., bytom O. XXX/X, XXX XX X. B. S., proti žalovanému AGRIFOP, a. s., Stakčín, IČO: 31 713 238, Duchnovičova 573/18, 067 61 Stakčín, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Katusom, Žiškova 6, 040 01 Košice, o neplatnosť uznesenia riadneho valného zhromaždenia, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21 Cb 31/2011, v konaní o vylúčenie sudcov Krajského súdu v Prešove z prejednávania a rozhodovania vecí, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Peter Šamo, JUDr. Roman Tóth a JUDr. Jozef Škrab nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3 Cob 56/2014.

Odôvodnenie

Predseda Krajského súdu v Prešove predložil na rozhodnutie podľa § 15 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) vec vedenú na tomto súde pod sp. zn. 3 Cob 56/2014 vo vzťahu k senátu v zložení JUDr. Peter Šamo, JUDr. Roman Tóth a JUDr. Jozef Škrab.

Svoj postup odôvodnil tým, že JUDr. Peter Šamo, ako aj ostatní členovia senátu podaním zo dňa 10. 07. 2014 vyslovili, že sa vo veci cítia byť zaujatí, nakoľko JUDr. Vovčík znášal proti nim a ostatným sudcom obchodného úseku Krajského súdu v Prešove námietky zaujatosti a podali návrh na prešetrovanie podaní JUDr. Vovčíka, či nenapĺňajú znaky trestného činu ohovárania. Zároveň uviedli, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Ndob 28/2013 zo dňa 18. 12. 2013 už boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí tohto účastníka.

Dôvod uvedený JUDr. Petrom Šamom a členmi senátu JUDr. Romanom Tóthom a JUDr. Jozef Škrabom považuje predseda Krajského súdu v Prešove za nepostačujúci pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Uvedení predsedovia senátu neboli vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 4 Cob 45/2013, a to uznesením

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. 04. 2014 sp. zn. 2 Ndob 8/2014. Predsedovi súdu nie je známe, aby doposiaľ bolo reálne vznesené obvinenie voči predsedovi senátu JUDr. Petrovi Šamovi a členom senátu JUDr. Romanovi Tóthovi a JUDr. Jozefovi Škrabovi, resp. voči Y. Y. P. na základe oznámenia uvedených sudcov. Zároveň predseda súdu zdôraznil, že v predmetnej veci bolo rozhodnuté predsedom senátu JUDr. Petrom Šamom a členmi senátu JUDr. Romanom Tóthom a JUDr. Jozefom Škrabom uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Cob 62/2012-185 zo dňa 06. 12. 2012 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Po doplnení dokazovania bolo v predmetnej veci opakovane rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 15. 04. 2014 pod č. k. 21 Cb 31/2011-394 a v dôsledku odvolania v súlade s rozvrhom práce Krajského súdu v Prešove - špecifických pravidiel pridelenia vecí pod bod 1.1 bola vec pridelená do senátu, ktorý predchádzajúcim rozhodnutím zrušil prvotné rozhodnutie okresného súdu a vyslovil určitý právny názor. Predseda súdu je toho názoru, že nie je tu dôvod pochybovať o nezáujatosti predsedu senátu a členov senátu, a preto predložil vec na rozhodnutie v zmysle § 15 ods. 1 O. s. p.

Z vyjadrenia JUDr. Petra Šama, JUDr. Romana Tótha, a JUDr. Jozefa Škraba (viď č. 1. 447) vyplýva, že boli vylúčení z prejednávania veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3 Cob 42/2013 a 3 Cob 43/2013 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Ndob 28/2013 dňa 18. 12. 2013. Vzhľadom na uvedené sú tu skutočnosti, pre ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o ich zaujatosti. Zároveň uviedli, že súhlasia, aby vec bola pridelená do iného senátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O. s. p.) posúdil opodstatnenosť vyjadrení sudcov Krajského súdu v Prešove, pre ktoré žiadajú o vylúčenie a dôvody, pre ktoré predseda súdu mal za to, že nie je dôvod pochybovať o nezáujatosti uvedených sudcov. Dospel k záveru, že zákonné dôvody na vylúčenie sudcov JUDr. Petra Šama, JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba z prejednávania a rozhodovania nie sú v predmetnej veci dané.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti.

Podľa § 15 ods. 1 O. s. p., ak sa sudca dozvie o skutočnostiach pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ robiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu môže prideliť vec inému sudcovi, ak s tým sudca o ktorého vylúčenie ide, súhlasí; pridelenie zabezpečí podľa osobitného predpisu. Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 a predseda súdu má za to, že nie je dôvod pochybovať o nezáujatosti sudcu predloží vec na rozhodnutie súdu uvedenému v § 16 ods. 1. Na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o nich nadriadený súd rozhodol; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku je zabezpečené právo na prejednanie a rozhodnutie vecí nestranným súdom podľa článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Ich účelom je prispieť k nestrannému prejednaniu vecí, k nezáujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému ustanoveniami zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia konkrétneho právne významného vzťahu sudcu k veci alebo k účastníkom, prípadne k zástupcom účastníkov konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom, či už pozitívnom alebo negatívnom pomere k nim.

Uvedené zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu na prejednávanej veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej mozgnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Súčasťou práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je garancia toho, aby vo veci rozhodol nezávislý a nestranný súd zriadený zákonom. Ústavná úprava súdnej a inej právnej ochrany v Slovenskej republike garantuje obdobne vyjadrené právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v zmysle, ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v zákonom určených prípadoch na inom orgáne Slovenskej republiky, do ktorého sa tiež zahrňuje aj právo na to, aby vec účastníka nebola odňatá zákonnému sudcovi.

Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej právnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu. Súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97).

Nestrannosť je potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade je potrebné zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade je potrebné zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku (Pierfachv. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva).

Nie je možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších subjektívnych skutočností. V danom prípade platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že má byť vykonávaná (delcourv. Belgicko - rozsudok ESLP). Sudca sa má objektívne javiť v očiach strán, že je nestranný a zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o jeho nestrannosti.

Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či je možné usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Nestrannosť sudcu je obyčajne definovaná ako absencia predsudku alebo zaujatosti v konkrétnej veci.

Judikatúra ESLP vyžaduje, aby obava z nedostatku nestrannosti sa zakladala na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť, čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Sudcu možno preto vylúčiť z prejedania a rozhodovania veci pridelenej veci len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. Dôvodmi pre vylúčenie sudcu z prejednávania veci sú konkrétne skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na zabezpečenie objektivity súdneho konania a nestrannosť sudcu v konaní. K vylúčeniu sudcu nemôže viesť iba vyjadrenie o tom, že sa cíti byť zaujatý. Subjektívne hľadisko sudcu, prípadne i účastníkov konania je síce podnetom pre rozhodovanie o prípadnej zaujatosti, avšak pri rozhodovaní o tejto otázke je nutné vychádzať výlučne z

objektívneho hľadiska nestrannosti, na základe ktorého možno mať s ohľadom na všetky okolnosti prípadu za to, že sudca by mohol byť zaujatý. K vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania veci preto môže dôjsť až vtedy, ak je bez akýchkoľvek pochybností evidentné, že napriek zákonom stanovenej povinnosti rozhodovať nestranne a nezávisle tak konať nebude schopný (ktorá skutočnosť by v konečnom dôsledku mohla viesť vydaniu nezákonného rozhodnutia).

Z obsahu spisu vyplýva, že sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Peter Šamo, JUDr. Roman Tóth a JUDr. Jozef Škrab predložili spis 3 Cob 56/2014 predsedníčke Krajského súdu v Prešove s poukazom na ust. § 15 ods. 1 O. s. p. Uviedli, že Najvyšší súd Slovenskej republiky ich uznesením z 18. 12. 2013 5 Ndob 28/2013 vylúčil z prejednávania veci pod sp. zn. 3 Cob 42/2013, 3 Cob 43/2013, a preto sú tu skutočnosti, pre ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o ich zaujatosti. Súhlasili, aby vec bola pridelená do iného senátu.

Predseda súdu s ich vylúčením nesúhlasila. Vyplýva to z jej podania zo dňa 10. 07. 2014, ktoré bolo doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 16. 07. 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom spisu, s podaniami účastníkov konania. Oboznámil sa tiež s vyjadrením sudcov JUDr. Petra Šama, JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba, ktorým len poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Ndob 28/2013 z 18. 12. 2013. Sami však neuviedli, že sa cítia byť v danej veci zaujatí pre ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom (§ 14 ods. 1 O. s. p.).

Z podania žalobcov 1. a 2. zo dňa 07. 07. 2014 (č. l. 336 až 439) k sudcom, ktorí sú zákonnými sudcami v predmetnej veci, a to vedenej na Krajskom súde v Prešove pod č. k. 56/2014, v zložení senátu JUDr. Peter Šamo, JUDr. Roman Tóth a JUDr. Jozef Škrab, vyplýva, že títo sudcovia boli uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Ndob 28/2013 vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3 Cob 42/2013 a 3 Cob 43/2013, v ktorom bolo uvedené, že postup sudcov vyjadruje ich vnútorný psychický vzťah k účastníkom predmetného konania, ktorý je negatívny. Tento negatívny vzťah nie je možné aj v širšej rovine, a to objektívnej rovine, hodnotiť inak. Uvedené okolnosti by mohli objektívne založiť pochybnosti o tom, či sudcovia disponujú vzťahom k prejednávanej veci. Existuje tu legitímna pochybnosť o ich nestrannosti. Žalobcovia vyjadrili nespokojnosť s rozhodovaním senátu v zložení JUDr. Peter Šamo, JUDr. Jozef Škrab a JUDr. Roman Tóth v exekučnej veci sp. zn. 12 CoE 42/2012. Tento senát už predtým dehonestujúco zrušil právoplatné a vykonateľné uznesenie Krajského súdu v Prešove v tej istej exekučnej veci, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 3 CoE 83/2010, a preto bolo v tej istej veci druhýkrát právoplatne a vykonateľne rozhodnuté Krajským súdom v Prešove. Žalobcovia nenachádzajú slov k úmyselnej arogancii, nebojácnosti, výsmešnosti konajúcich sudcov, ktorí pri rozhodovaní vedome a úmyselne pochybili, a preto si žalobcovia budú predpísaným a zákonným spôsobom uplatňovať viacero nárokov z nezákonných rozhodnutí sudcov. Žalobcovia sú tiež toho názoru, že by predsedníčka Krajského súdu v Prešove mala vzhľadom na účelnosť a vhodnosť, ktoré vyplývajú zo zásad občianskeho súdneho konania, využiť výnimku a prerozdeliť predpísaným a zákonným spôsobom cez elektronickú podateľňu sudcov občianskoprávneho kolégia tak, ako to bolo urobené aj v súdnom konaní pod sp. zn. 3 Cob 42, 43/2013.

Predseda Krajského súdu v Košiciach mal za to, že nie je dôvod pochybovať o nezáujatosti sudcov JUDr. Šama, JUDr. Tótha a JUDr. Škraba v danej veci, naviac, ak už títo o veci rozhodovali (uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Cob 62/2012-185 zo dňa 06. 12. 2012) a predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v zmysle § 15 ods. 1 O. s. p.

V danom prípade sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Šamo, JUDr. Tóth a JUDr. Škrab neuviedli, že sa zo svojich subjektívnych hľadísk cítia byť vo veci zaujatí. Uviedli len, že vzhľadom na dôvody, uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Ndob 28/2013 sú tu skutočnosti, pre ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o ich zaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že samotná skutočnosť, že sudca sa zo svojho osobného pohľadu domnieva, že v jeho prípade by mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti, bez ďalšieho nezakladá dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí, a to najmä nie vtedy, ak okolnosti, z ktorých sudca subjektívne vyvodzuje možnosť vzniku pochybnosti, nie sú ničím objektivizované alebo objektívne nemôžu viesť k legitímnym pochybnostiam o jeho nezaujatosti, alebo ak sú vyvážené takými okolnosťami objektívnej povahy, so zreteľom na ktoré jestvuje dostatočná záruka, že iný sudca, nachádzajúci sa v rovnakej alebo obdobnej situácii, by nemohol byť zaujatý a vylučoval by objektívnu oprávnenosť z obavy z nedostatku nestrannosti súdneho rozhodovania. Nestrannosť sudcu nemôže bez ďalšieho ohroziť len samotná skutočnosť, že na konajúcich sudcov bolo účastníkom konania alebo jeho zástupcom podané trestné oznámenie, keď účastník konania namieta len podľa neho nesprávny postup sudcov pri prejednávaní a rozhodovaní vecí, keď z tohto podľa neho nesprávneho postupu vyvodil trestnosť sudcov, keď v týchto podaniach uvádza, že sa obráti na orgány činné v trestnom konaní, NBÚ, iné zložky štátu, ESLP, iné zložky, aby dôkladne preverili spôsobilosť sudcov k výkonu ich povolania. Už v rozhodnutí 2 Ndob 8/2014 zo 16. 04. 2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. V prípade, ak by z takýchto dôvodov dochádzalo k vylúčeniu sudcov, resp. namietaniu ich nezaujatosti, účastník by mohol účelovo podávať na sudcov trestné oznámenia, alebo aj občianskoprávne žaloby a rozširovať o nich nepravdivé informácie a tak dosiahnuť ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí. Tým by sa umožnilo, aby danú vec účastníka prejednal iný sudca, ktorý sa účastníkovi javí ako „vhodnejší“, alebo aby sa oddialilo rozhodnutie vo veci. Účastník by týmto mohol tiež vylúčiť všetkých sudcov konkrétneho súdu alebo aj súdov, čo by viedlo k odmietnutiu poskytovania spravodlivosti. Takéto poňatie inštitútu námietky zaujatosti by porušovalo právo účastníkov na zákonného sudcu, uvedené v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje tiež na ust. § 30 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého má sudca pri výkone súdnictva zachovať vecný prístup za každých okolností. Svojím správaním má dbať na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. Musí mať dostatok schopností ovládať svoje konanie, aj sféru svojich vnútorných citov. Súčasťou vecného prístupu sudcu k prejednáwanej veci a k účastníkom konania je teda aj schopnosť sudcu vnútorne sa vyrovnávať s prípadnými námietkami účastníkov v priebehu i mimo konania, ako aj s eventuálnou kritikou jeho konania, ktorá môže mať rozmanitú podobu (R 74/1998). Pokiaľ by sudca takúto schopnosť nemal, spochybňovalo by to jeho spôsobilosť vykonávať funkciu sudcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s podaním žalobcov vo vzťahu k sudcom, o ktorých vylúčenie sa rozhoduje, tiež skúmal nestrannosť aj z hľadiska objektívnej stránky, či nastala taká situácia, kedy by sudcovia mohli byť zaujatí. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že existencia oprávnených pochybností o nestrannosti sudcov krajského súdu JUDr. Petra Šama, JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v danej veci nevyplyva a dôvodom na vylúčenie sudcov nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednáwanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach, čo vyplýva z ust. § 14 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc o vylúčení sudcov z dôvodu predloženia spisu predsedom Krajského súdu v Prešove, z dôvodov podľa § 14, § 15 a § 16 O. s. p. dospel k záveru, že v prípade sudcov Krajského súdu v Prešove JUDr. Petra Šama, JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba nemožno mať pochybnosti o ich nezaujatosti, keďže neexistuje žiadny dôvod, zakladajúci pochybnosť o ich nezaujatosti. Vzťah uvedených sudcov k žalobcom nie je takej povahy a intenzity, že by neboli schopní vo veci nezávisle a nestranne rozhodovať. Vzhľadom k tomu, že neboli naplnené dôvody na vylúčenie sudcov v zmysle § 14 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedených sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3 Cob 56/2014 nevylúčil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.